

Zájmena neurčitá

utvořená od tázacích zájmen částicemi -to, -нибудь, -либо, kóe- se skloňují jako tato zájmena tázací (kóto-to, kógo-to, komý-to ...; kóto-niбудь, chégo-niбудь, chémý-niбудь ...; chéj-to, chégo-to, chémý-to ...). U zájmen utvořených částicí kóe- se ve vazbách s předložkami klade předložka mezi částici a zájmeno: kóe-któ, kóe-kogó, kóe u kógo, kóe-komý, kóe k komý, kóe-kém, kóe c kém atd.

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. g.	ž. g.	stř. g.	
1. p.	néкий	некая	некое	некие
2. p.	некоего	некой, некоей	некоего	неких, некоих
3. p.	некоему	некой, некоей	некоему	неким, некоим
4. p. (živ.)	некий (некоего)	некую	некое	некие (неких, некоих)
6. p.	о некоем	о некої, некоей	о некоем	о неких, некоих
7. p.	неким, некоим	некої, некоей (некою, некою)	неким, некоим	некими, некоими

Neurčité zájmeno нěkto (např. нěkto Petróv jakýsi Petrov, jistý Petrov) se užívá v 1. pádě. Neurčité zájmeno нěčto (např. нěčto strášnoе něco hrozného) se užívá pouze v 1. a ve 4. pádě.

Zájmena záporná

1. p.	никтó	ничтó	—	—
2. p.	никогó	ничегó	некого	нечего
3. p.	никомý	ничемý	некому	нечему
4. p.	никогó	ничтó	некого	нечего
6. p.	ни о кóм	ни о чéм	нё о ком	нё о чём
7. p.	никéм	ничéм	некéм	нéчем

Záporná zájmena нěkого, нěčeho nemají tvary 1. pádu.

Předložky se kladou mezi ни (ne) a zájmeno: ни к komý, нé к komý, ни перед кем, нé перед кem, ни с кem, нé с кem.

Nikakój se skloňuje jako нóvyj, nichéj se skloňuje jako chéj. (I zde se kladou předložky mezi ни a zájmeno, např. ни с чéj pómóščju, ни с какým предложéniem).

ČÍSLOVKY

Podle významu rozlišujeme číslovky

- 1) základní (оди́н, два, три ...);
- 2) řadové (пéрвый, вторóй, трéтий ...);
- 3) hromadné (двóе, трóе, чéтверо ...);
- 4) neurčité (мнóго, мáло, немнóго ...).

Podle toho, jak jsou číslovky utvořeny, dělíme je na jednoduché (např. оди́н, пéрвый, сто) a složené (např. оди́ннадцать, двádcať tri, двésti dvenádcať, двádcať пéрвый).

Číslovky základní

1 оди́н, однá, однó	80 вóсемьдесят
2 два, две, два	90 девяно́сто
3 три	100 сто
4 четы́ре	101 сто оди́н
5 пять	102 сто два
6 шесть	110 сто дéсять
7 семь	120 сто двádcať
8 вóсемь	140 сто сóрок
9 дéвять	200 двésti
10 дéсять	300 трýsta
11 оди́ннадцать	400 четы́реста
12 двенádcať	500 пятьсóт
13 тринádcať	600 шестьсóт
14 четы́рнádcať	700 семьсóт
15 пятнádcať	800 восемьсóт
16 шестнádcať	900 девяньсóт
17 семнádcať	1 000 тýсяча
18 восемнádcať	1 100 тýсяча сто
19 девятнádcať	1 200 тýсяча двésti
20 двádcať	1 300 тýсяча трýsta
21 двádcať оди́н	2 000 две тýсячи
22 двádcať два	3 000 три тýсячи
23 двádcať три	4 000 четы́ре тýсячи
30 трýdcať	5 000 пять тýсяч
40 сóрок	1 000 000 миллиón
50 пятьдésят	2 000 000 два миллиóna
60 шестьдésят	5 000 000 пять миллиónov
70 сéмьдесят	1 000 000 000 миллиárd

PŘÍDAVNÁ JMÉNA

Ruská přídavná jména se skloňují, mají tvary jednotného a množného čísla a mužského, ženského a středního rodu. Část přídavných jmen (jakostní přídavná jména) tvoří tvary druhého a třetího stupně a mají nesklonné jmenné tvary (бéдный – бéден). Malou skupinu představují nesklonná přídavná jména cizího původu jako бéж, плиссé, хáки atp.

Skloňování přídavných jmen

Tvrda přídavná jména

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	нóвый	нóвая	нóвое	нóвые
2. p.	нóвого	нóвой	нóвого	нóвых
3. p.	нóвому	нóвой	нóвому	нóвым
4. p. (živ.)	нóвый (нóвого)	нóвую	нóвое	нóвые (нóвых)
6. p.	о нóвом	о нóвой	о нóвом	о нóвых
7. p.	нóвым	нóвой	нóвым	нóвыми

Poznámka: Podle tohoto vzoru se skloňují i přídavná jména s přízvukem na koncovce (молодóй, молодógo, молодómu atd.). Také přídavná jména s kmenem na к, г, x se skloňují podle vzoru нóвый (např. крéпкий, крéпкого, крéпкие atd.).

Měkká přídavná jména

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	лéтний	лéтняя	лéтнее	лéтние
2. p.	лéтнего	лéтней	лéтного	лéтних
3. p.	лéтнему	лéтней	лéтнему	лéтним
4. p. (živ.)	лéтний (лéтнего)	лéтнюю	лéтнее	лéтние (лéтних)
6. p.	о лéтнем	о лéтней	о лéтнем	о лéтних
7. p.	лéтним	лéтней	лéтним	лéтними

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	вóлчий	вóлчья	вóлчье	вóлчии
2. p.	вóлчего	вóлчей	вóлчего	вóлчих
3. p.	вóлчему	вóлчей	вóлчemu	вóлчим
4. p. (živ.)	вóлчий (вóлчего)	вóлчью	вóлчье	вóлчии (вóлчих)
6. p.	о вóлчем	о вóлчей	о вóлчем	о вóлчих
7. p.	вóлчим	вóлчей	вóлчим	вóлчими

Přivlastňovací přídavná jména na -ин, -ын, -ов, -ев

význam	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	дéдушкин	дéушкина	дéушкино	дéушкины
2. p.	дéдушкина	дéушкиной	дéушкина	дéушкиных
3. p.	дéушкину	дéушкиной	дéушкину	дéушкиным
4. p. (živ.)	дéдушкин (дéушкина)	дéушкина	дéушкину	дéушкины (дéушкиных)
6. p.	о дéушкином	о дéушкиной	о дéушкином	о дéушкиных
7. p.	дéушкиным	дéушкиной	дéушкиным	дéушкиными

Přivlastňovací přídavná jména představují smíšený typ skloňování – některé koncovky se shodují s koncovkami podstatných jmen a některé s koncovkami jmen přídavných. Takto se skloňují přídavná jména сéctrin, мámočkin, Mášin, отцóv, téstev atp.

Vlastní jména na -ов, -ин (Петрóv, Пúškin) se v mužském rodě skloňují podle vzoru студént, pouze v 7. p. j. č. mají koncovku -ым (Петróvym, Пúškinym); v ženském rodě (Петróva, Пúškina) a v mn. č. (Петróvy, Пúškiny) se skloňují jako přivlastňovací přídavná jména.

V 2. a ve 3. p. j. č. mužského rodu jsou možné též tvary дéдушkinого, дéушкиnemu.

Zeměpisné názvy na -ин, -ын, -ов, -ев, -ово se skloňují jako podstatná jména (např. Ростóv, Ростóva, Ростóvy ...).

V 7. p. j. č. ženského rodu se u všech typů přídavných jmen v knižním jazyce vyskytují též koncovky -юю, -ю (нóвою, лéтнею, вólčьею, дéушкиною).

Stupňování přídavných jmen

Druhý stupeň přídavných jmen má jednak tvary složené, jednak jednoduché. Složené tvary vznikají spojením slova бólee s příslušným přídavným jménem, např. бólee нóвый – новéjsí (бólee нóвая, бólee нóвое, бólee нóвые; бólee нóвого, бólee нóвому ...), podobně мáгkij – мágkij – мágkij, стáryj – стáryj – стáryj. Jednoduché tvary druhého stupně se tvoří příponami -е/-éj (нóвый – новé novéjsí, интерéсный – интерéснее zajímavéjsí), -е (мágkij, мágche měkčij). Několik přídavných jmen má v druhém stupni příponu -ше (тónkij, тónyše slabší). Jednoduché tvary druhého stupně jsou neohibné.

Příponou -е tvoří druhý stupeň většina přídavných jmen. U dvouslabičných přídavných jmen je tato přípona přízvučná милье – милée, бéдный – бédené; в hovorové nebo v básnické řeči může mít též tvar -éj (милéj, бédenéj). Víceslabičná přídavná jména většinou zachovávají přízvuk na kmeni (красивый – краси́вее, лени́вый – лени́вее), ale ne vždy (např. весélyj – веселé, тяжélyj – тяжелé, горячij – горячé, голодnij – голоднē, холodnij – холоднē). Takto tvoří druhý stupeň i přídavná jména s příponou -ытый, -ыстыj (např. даровитý – даровитее, золотистý – золотистee), a také přídavné jméno жéлтýj – желтée.

Příponou -е, která je vždy nepřízvučná, tvoří druhý stupeň menší skupina přídavných jmen, která mají před koncovkou souhlásny k, g, x, d, t (s výjimkou výše uvedených přípon -ытый, -ыстыj). Připojením přípony -е se tyto souhlásny mění: k – ч, г – ж, x – ш, d – ж, t – ч, ст – щ, např. грóмкий – грóмче, стрóгий – стрóже, тýхий – тýše, молодóй –

molóže, bogáty – bogáče, gústóy – gúšce. U přídavných jmen tvořených příponami -kýj, -okýj se v druhém stupni tato přípona někdy vypouští a dochází pak ke změně předcházející souhlásky: blízkyj – blíže, gládký – gláže, vyššíký – vyše. Nejčastější přídavná jména, která tvoří druhý stupeň příponou -e, jsou tato: býkýj – býche, gýbkýj – gýbče, глubókýj – глubóže, górykýj – górcze, grómkýj – grómče, deshévýj – deshévle, dorogóyj – doróžje, žádkýj – žájje, korótkýj – koróče, krépkýj – krépche, lègkýj – lègche, mélkýj – mél’che, nízkýj – níže, prostóyj – próše, rédkýj – réjje, rézkiy – rézche, suxóyj – súše, tvérdýj – tvéřje, tólstýj – tólše, tutóyj – týje, ýzkýj – ýje, širokýj – šíre, částyj – čáще, čistýj – číše, ýrkýj – ýrče.

Příponou -še tvoří druhý stupeň tato přídavná jména: dólgiy – dólše (ale i dálée), dalékiy – dálše (i dálée), stáryj – stárše (i starée).

Poznámka: Druhý stupeň přídavného jména **bólkýj** je **bólkýj** nebo **bólej**, od **málkýj** – **ménje** nebo **ménée**, od **sládkýj** – **sláše**. Od **jiného základu** tvoří druhý stupeň přídavná jména **plokhóyj** – **húje**, **horóshij** – **lúchte**.

Sklonné tvary lúčkij, húdskij, stárskij, mládskij, výsískij, nízskij mají význam druhého i třetího stupně. Stárskij brat znamená starší brat i nejstarší brat.

Předmět srovnání následuje ve vazbách s druhým stupněm po spojce **čem** nebo se klade v 2. pádě: máma molóže, **čem** tětja Lída nebo máma molóže těti Lídy.

Jednoduché tvary druhého stupně s předponou **po-** vyjadřují obvykle bliže neurčenou vyšší míru vlastnosti, a to bez srovnání, např. já **lubljo** chaj pokrépche (mám rád dost silný čaj nebo mám rád spfš silnější čaj).

Třetí stupeň přídavných jmen má stejně jako druhý stupeň tvary složené a jednoduché. Složené tvary vznikají spojením slova **cámyj** nebo naibólee s příslušným přídavným jménem, např. **cámyj trýdnyj**, naibólee **trýdnyj nejtěžší**, **cámyj глubókij**, naibólee **glubókij nejhľubší**. Jednoduché tvary třetího stupně se tvoří příponami **-éjshij** a **-ájshij** (např. **trudnějshij** – **nejtěžší**, **glubochájshij** – **nejhľubší**).

Příponu **-éjshij** v tvarach třetího stupně mají přídavná jména, jejichž kmen nekončí souhláskami **g**, **k**, **x**, např. **nóvij** – **nóvějshij**, **vérnij** – **vernéjshij**. Přízvuk těchto tvarů se shoduje s přízvukem druhého stupně. Přízvučnému -éé odpovídá přízvučná přípona **-éjshij**, je-li přípona druhého stupně nepřízvučná, je **neprízvučná** i přípona třetího stupně, např. **miléj** – **miléjshij**, **bednēj** – **bednějshij**, **krasívij** – **krasívějshij**. Příponě druhého stupně -e odpovídá vždy přízvučná přípona **-éjshij**: **prostóyj**, **próše** – **prostéjshij**, **gústóyj**, **gúšce** – **gústéjshij**.

Příponu **-ájshij** v třetím stupni mají přídavná jména s kmenem na **k**, **g**, **x**, např. **strógiy** – **stróžajshij**, **mélkij** – **mélčajshij**, **tíxij** – **tišajshij**. Přídavná jména **blízkiy**, **nízkij** mají třetí stupeň **blízjajshij**, **nízjajshij** nebo **nízshij**. Přípona **-ájshij** je vždy přízvučná.

Třetí stupeň přídavných jmen **dorogóyj**, **korótkij**, **molodóyj** je **drafajshij**, **kratčajshij**, **mládshij**. **Plokhóyj** má třetí stupeň **(nai)húdshij**, **horóshij** – **(nai)lúchshij**, **bolóshij** – **naibóľshij**, **málen’kij**, **málkij** – **naiméňshij**.

Rada přídavných jmen netvoří jednoduché tvary třetího stupně, nýbrž pouze tvary složené. Jsou to přídavná jména s příponami **-sk/ij**, **-ev/ij**, **-ov/ij**, **-ast/ij**, **-ist/ij** (např. **drýjekij**, **komíčekij**, **dełowij**, **glasástij**, **plečístij**) a několik dalších, jako např. **dalékiy**, **dólgiy**, **rodnóyj**, **górdij**, **suxóyj**, **tugóyj**.

Význam třetího stupně má též spojení tvarů druhého stupně s 2. pádem j. a mn. čísla zájmema **vešcij**, např. **molóže vescij**, **trudnēe vescij**, **výše vescij** (nejmladší, nejobtížnější, nejvyšší ze všech).

Poznámka: Jednoduché tvary třetího stupně někdy neoznačují nejvyšší, nýbrž pouze vysokou míru vlastnosti, např. **miléjshij** **človék**, **zléjshij** **vrag**, **stróžajshij** **nakazánie** se překládá do češtiny podle kontextu ten **nejmílejší člověk** i **velmi milý člověk** či **neobyčejně milý člověk**, **nejhorší nepřítel** i **velmi zlý nepřítel**, **nejprísnější trest** i **velmi přísný trest**.

Předmět srovnání následuje u třetího stupně po předložkách **iz nebo** **z mezi** (např. **cámyj talántlivij** **iz pervokúrnikov** nebo **z mezi pervokúrnikov**).

Jmenné (přisudkové) tvary přídavných jmen

se tvoří od jakostních přídavných jmen. Tvar mužského rodu je bez koncovky, v ženském rodě je koncovka **-a**, v středním rodě **-e**, v množném čísle **-y** (po **k**, **g**, **x**, **ž**, **č**, **š**, **щ** -i), např. **krasívij** – **krasív**, **krasívá**, **krasívō**, **krasívý**. Měkká přídavná jména tvoří jmenné tvary jen výjimečně, např. **ískrenen**, **sin**.

Jestliže je na konci slovního základu skupina souhlásek, objevuje se ve jmenném tvaru mužského rodu **pohyblivé** e/é nebo o, např. **béden** – **béden**, **bolónij** – **bólen**, **dovólnýj** – **dovólen**, **úmnyj** – **umén**, **néjshij** – **néjen**, **blízkiy** – **blízok**, **lóvkiy** – **lóvok**, **pólñij** – **pólón**; **pohyblivou** souhlásku nemají přídavná jména **bystr**, **dobr**, **měrtv**. Přídavná jména na **-nnyj** mají jmenné tvary na **-nen**, **-nna**, **-nno**, **-nny**, např. **d línnýj** – **d línen**, **d línná**, **d línnno**, **d línnny**; **cénnýj** – **cénen**, **cénná**, **cénnno**, **cénnny**; přídavná jména na **-ennýj** mají zpravidla jmenné tvary na **-en**, **-enna**, **-ennno**, **-ennny**; **mnohocíslennýj** – **mnohocíslén**, **mnohocíslenna**, **mnohocíslennno**, **mnohocíslennny**; **řídčeji** na **-en**, **-enna**, **-ennno**, **-ennny**, např. **neobýkovénnyj** – **neobýkovén**, **neobýkovénna**, **neobýkovénno**, **neobýkovénny**.

Poznámka: Jmenné tvary netvoří jakostní přídavná jména s příponami **-sk/ij**, **-ov/ij**, **-ob/ij**, **-l/ij**, **-uš/ij**, **-yuš/ij** (např. **drýjekij**, **peredovij**, **ustaréj**, **boľšúj**, **zlišj**) a přídavná jména s předponou **pre-** (predobrý).

Přízvuk mají jmenné tvary většinou **stálý na kmeni**, a to zvláště tehdy, jedná-li se o přídavná jména utvořená nějakou příponou, jako např. **dожdliwýj** – **dожdliw**, **dожdliwa**, **dожdliwo**, **dожdliwy**; **nезначительный** – **neznačitelnen**, **neznačitelnya** ...; **плечистýj** – **plečist**, **плечista** ...

Několik přídavných jmen má ve jmenných tvarech **stálý přízvuk na koncovce**: **gorjčij** – **gorjč**, **gorjčá**, **gorjčč**, **gorjčij**, **lègkij** – **lègok**, **legká**, **legkó**, **legkij**, **málkij** – **mal**, **malá**, **maló**, **malý**, **mudrényj** – **mudrén**, **mudréná**, **mudrénó**, **mudréný**, **rávnyj** – **ráven**, **rávná**, **rávnó**, **rávný**, **smešnój** – **smešón**, **smešná**, **smešnó**, **smešný**, **tjážlýj** – **tjážl**, **tjázelá**, **tjázeló**, **tjázelý**, **horóshij** – **horóš**, **horóšá**, **horóšo**, **horóš**.

Početnější je skupina přídavných jmen s **pohyblivým přízvukem** ve jmenných tvarech. V mužském, středním rodě a v množném čísle je přízvuk na kmeni, v ženském rodě na koncovce: **tíxij** – **tiš**, **tíxá**, **tíxho**, **tíxhi**. Takový přízvuk mají např. přídavná jména **bésel**, **góloden**, **grústén**, **dórog**, **živ**, **krépok**, **lóvok**, **mólod**, **pust**, **róbok**, **róven**, **chésten**, **ýrok**. Některá přídavná jména mají v jmenných tvarech středního rodu a množného čísla dvojí přízvuk: **bélyj** – **bel**, **belá**, **bély** i **belá**, **beló**, **belý**. Stejný přízvuk mají **mal**, **malá**, **mál**, **pólon**, **póln**, **pólný**, **umén**, **umná**, **umný**, **viscok**, **viscoká**, **viscoký**, **glubók**, **gluboká**, **glubóký**, **shirók**, **shirká**, **shirkó**, **shirký**. Nová vydání některých slovníků připovídají nyní ve tvarach množného čísla dvojí přízvuk u řady příd. jmen, která dříve měla většinou jen přízvuk na kmeni: **nóvij** – **nov**, **nová**, **nóvó**, **nóvý**; **stejněj**: **béden**, **blízok**, **vérn**, **vréden**, **glup**, **dobr**, **krépok**, **lóvok**, **mil**, **nýžnen**, **pust**, **róven**, **skýchen**, **smel**, **stróg**, **trýden**, **úzok**, **hóloden**, **chésten** ap.

ZÁJMENA

Zájmena představují malou, ale velmi frekventovanou skupinu slov. Podle významu rozlišujeme zájmena:

1. osobní – я, ты, он (онá, онó), мы, вы, они;
 2. zvratné – себé;
 3. přivlastňovací – мой, твой, егó (еë, егó), наш, ваш, их; zvratné přivlastňovací свой;
 4. ukazovací – этот, тот, тако́й, таково́й, тако́в; этот же, тот же, тако́й же, этот сáмый, тот сáмый a zastaralé сей;
 5. určovací – весь, сам, сáмый, кáждый, всякий, всяческий;
 6. tázací – кто, что, како́й, како́в, котóрый, чей;
 7. vztažná – кто, что, како́й, котóрый, чей a zastaralé кой;
 8. neurčitá – ктó-то, ктó-нибудь, ктó-либо, кóе-кто, чтó-то, чтó-нибудь, чтó-либо, кóе-что, чéй-то, чéй-нибудь, чéй-либо, како́й-то, како́й-нибудь, како́й-либо, кóe-како́й, нéкий, нéкто, нéчто, нéкоторый;
- (Poznámka. Neurčitý význam mají i zájmena ve spojení s угóдно – кто угóдно, что угóдно kdokoli, cokoli, a také ve vazbách s ни – кто бы ни пришёл kdokoli přišel nebo ať přišel kdokoli; что ни говорит cokoli říká, ať říká cokoli).
9. záporná – никто,ничтó, никако́й,ничéй, нéкого, нéчего.

Skloňování zájmen

Zájmena osobní

	jednotné číslo		množné číslo	
	m. r.	ž. r.	м. г.	вы
1. p.	я	ты	мы	вы
2. p.	меня́	тебя́	нас	вас
3. p.	мне	тебé	нам	вам
4. p.	меня́	тебя́	нас	вас
6. p.	обо мне	о тебе́	о нас	о вас
7. p.	мной (мною)	тобо́й (тобо́ю)	нáми	вáми

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	он	онá	онó	они́
2. p.	егó	еë	егó	их
3. p.	емý	еë	емý	им
4. p.	егó	еë	егó	их
6. p.	о нём	оней	о нём	о них
7. p.	им	еë (éю)	им	йми

Poznámka: V 7. p. jsou vedle tvarů мной, тобо́й, ей knižní tvary мнóю, тобо́ю, éю.

Po vlastních předložkách mají zájmena 3. osoby na začátku и (от него, к ней, с ней, с нíм, за нími, на них), po nevlastních předložkách a samostatně však toto и nemají (např. благодаря емý, довolen éю, скажи им).

V 2. p. zájmeno онá se po předložkách от a у v hovorové řeči vedle tvaru неë objevuje též tvarней (отней, уней).

Zvratné zájmeno себé

nemá 1. pád, dále se skloňuje takto:

2. p.	себя
3. p.	себé
4. p.	себя
6. p.	о себé
7. p.	собо́й (собо́ю)

Zájmena přivlastňovací

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	мо́й	мо́я	мо́е	мо́й
2. p.	моегó	мое́й	моегó	мо́йх
3. p.	моемý	мое́й	моемý	мо́им
4. p. (živ.)	мо́й (моегó)	мо́е	мо́е	мо́й (мо́йх)
6. p.	о мо́ем	о мо́е́й	о мо́ем	о мо́йх
7. p.	мо́йм	мо́е́й (мо́ею)	мо́йм	мо́ими

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	наш	наша	наше	наши
2. p.	нашего	нашей	нашего	наших
3. p.	нашему	нашей	нашему	нашим
4. p. (živ.)	наш (нашего)	нашу	наше	наши (наших)
6. p.	о нашем	о нашей	о нашем	о наших
7. p.	нашим	нашей (нашею)	нашим	нашими

Stejně se skloňuje ваш. Přivlastňovací zájmena pro 3. osobu егó, еë, егó, их jsou neskloněné (v češtině se zájmeno její skloňuje) a nepřibírají také po předložkách počáteční h (např. после ее возвращения, к егó брату, с их помощью).

Zájmena ukazovací

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	этот	эта	это	эти
2. p.	этого	этой	этого	этих
3. p.	этому	этой	этому	этим
4. p.	этот	этой	это	эти
(živ.)	(этого)			(этих)
6. p.	об этом	об этой	об этом	об этих
7. p.	этим	этой (этою)	этим	этими

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	тот	та	то	те
2. p.	тогó	той	тогó	тех
3. p.	томý	той	томý	тем
4. p.	тот	ту	то	те (тех)
(živ.)	(тогó)			
6. p.	о том	о той	о том	о тех
7. p.	тем	той (тóю)	тем	témi

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	сей	сий	сиé	сий
2. p.	серó	сей	серó	сих
3. p.	семý	сей	семý	сим
4. p.	сей	сиó	сиé	сий (сих)
(živ.)	(серó)			
6. p.	о сём	о сей	о сем	о сих
7. p.	сим	сей (céю)	сим	сýми

Zájmeno сей je zastaralé a v současné ruštině se s ním setkáváme jen v ustálených obraztech jako do сих пор, сио минуты ap.

Zájmeno тако́й se skloňuje jako přídavné jméno нóвый. Zájmeno тако́в (таковá, тако́вó, таковý) má pouze tvary 1. pádu.

Zájmena určovací

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	весь	вся	все	все
2. p.	всего	всей	всегó	всех
3. p.	всемý	всей	всемý	всем
4. p.	весь	всю	всё	все
(živ.)	(всего)			(всех)
6. p.	об всем	обо всей	обо всëм	обо всех
7. p.	всем	всей (всёю)	всем	всёми

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	сам	самá	самó	сáми
2. p.	самогó	самóй	самогó	самíх
3. p.	самомý	самóй	самомý	самíм
4. p.	самогó	самоё (самý)	самó	самíх
6. p.	о самом	о самóй	о самом	о самíх
7. p.	самым	самóй (самóю)	самым	самíми

Zájmena сáмы́й, кáждый, всáкий, всáческий se skloňují jako přídavné jméno нóвый.

Zájmena tázací a vztažná

1. p.	кто	что
2. p.	кого	чего
3. p.	комý	чемý
4. p.		что
6. p.		о чём
7. p.	кем	чем

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. r.	ž. r.	stř. r.	
1. p.	чей	чья	чье	чы
2. p.	чье́го	чье́й	чье́го	чых
3. p.	чье́мý	чье́й	чье́мý	чым
4. p.	чей	чью	чье	чи
(živ.)	(чье́го)			(чых)
6. p.	о чьём	о чье́й	о чье́м	о чьих
7. p.	чым	чье́й (чье́ю)	чым	чýми

Zájmena како́й, ко́торый se skloňují jako přídavné jméno нóвый. Zájmeno како́в (како́вá, како́вó, како́вý) má pouze tvary 1. pádu.

Skloňování základních číslovek

	jednotné číslo			množné číslo (pro všechny rody)
	m. g.	ž. g.	stř. g.	
1. p.	оди́н	одна́	одно́	одни́
2. p.	одногó	однóй	одногó	однíх
3. p.	одномý	однóй	одномý	однíм
4. p. (živ.)	оди́н (одногó)	однý	одно́	одни́ (одníx)
6. p.	об однóm	об однóй	об однóm	об одníx
7. p.	одním	однóй (одnóyo)	одním	одními

	m. g.	ž. g.	stř. g.
1. p.	два	две	два
2. p.	двух	двух	двух
3. p.	двум	двум	двум
4. p. (živ.)	два (двух)	две (двух)	два
6. p.	о двух	о двух	о двух
7. p.	двумя́	двумя́	двумя́

1. p.	три	четыре
2. p.	трёх	четырёх
3. p.	трём	четырём
4. p.	три	четыре
(živ.)	(трёх)	(четырёх)
6. p.	о трёх	о четырёх
7. p.	тремя́	четырьмя́

Číslovky 5 – 20, 30, 50, 60, 70, 80 se skloňují jako podstatné jméno tetrádъ.

1. p.	пять	оди́nnadçať	двádcať	пятьдеся́т
2. p.	пятí	оди́nnadcaťi	двádcaťi	пятьдесяти
3. p.	пятí	оди́nnadcaťi	двádcaťi	пятьдесяти
4. p.	пять	оди́nnadcať	двádcať	пятьдеся́т
6. p.	о пятí	об оди́nnadcaťi	о двádcaťi	о пятьдесяти
7. p.	пятíyo	оди́nnadcaťyo	двádcaťyo	пятьdeсяťyo

Jako пять se skloňují číslovky шесть až дέсять, двádcať a трídciať; přízvuk přechází ve všech nepřímých pádech na koncovku. Číslovky оди́nnadcať až девятнádcať mají ve všech pádech přízvuk na kmeni. Podle пятьdeся́t se skloňují číslovky шестьdeся́t, сémydeся́t a вósemdeся́t. Číslovka вóсемъ má 7. p. вóсемъю nebo вóсемъю, číslovka вóсемъdeся́t má 7. p. вóсемъюdeся́ty i вóсемъюdeся́ty. Při **násobení** bývá přízvuk u číslovek пять až дέсять v 7. p. na kmeni: пятью пять – 5 × 5 (podobně шéstou пять atd.).

Pouze dva tvary mají číslovky **córok**, **deviňošto** a **sto**:

1. p.	córok	deviňošto	sto
2. p.	сopoká	deviňošta	sta
3. p.	сopoká	deviňošta	sta
4. p.	сórok	deviňošto	sto
6. p.	о сopoká	о deviňošto	о sta
7. p.	сopoká	deviňošta	sta

Skloňování číslovky **полтора** (půl druhého, půl druhé):

	mužský a střední rod	ženský rod
1. a 4. p.	полтора (лíttra, яблока)	полторы (бутылки)
	všechny rody	
2. p.	полýтора (лítrov, яблок, бутылок)	
3. p.	полýтора (лítram, яблокам, бутылкам)	
6. p.	о полýтора (лítрах, яблоках, бутылках)	
7. p.	полýтора (лítrami, яблоками, бутылками)	

U číslovky **полтора** se 4. p. rovná prvemu a v ostatních pádech je tvar полýtorasta, např. полтора́ста штук, полýtorasta штук, полýtorasta штýкам ... с полýtorasta штýками.

1. p.	двésti	трísta	четыре́ста	пятьсót
2. p.	двухсót	трéхсót	четыре́хсót	пятисót
3. p.	двумстám	трéмстám	четыре́мстám	пятистám
4. p.	двésti	трísta	четыре́ста	пятьсót
6. p.	о двухстáх	о трéхстáх	о четыре́хстáх	о пятистáх
7. p.	двумя́стámi	трéмя́стámi	четыре́мя́стámi	пятью́стámi

Jako пятьсót se skloňuje шестьсót, семьсót, восемьсót, девятьсót. Číslovka тýсяча se skloňuje jako podstatné jméno ženského rodu (např. груша), ale v 7. p. má dva tvary: тýсячей a тýсячью. Миллион a миллиárd se skloňují podle vzoru завód.

Poznámka: Počítaný předmět je po číslovkách 2, 3, 4 a po složených číslovkách končících na tyto číslovky v 2. p. j. č., např. два (три, четыре) завόда, окнá, две (три, четыре) dévушки. Přídavné jméno v těchto spojeních je u podst. jmen mužského rodu a u podstatných jmen středního rodu v 2. p. mn. č., u podstatných jmen ženského rodu v 1. řdečejí v 2. p. mn. č., např. два (три, четыре) нóvých завόda, два (три, четыре) бóльших окнá, две (три, четыре) хóропие nebo хóропих dévушки. Podstatná jména шаг, час mají v 2. p. j. č. přízvuk na kmeni шагá, чáса, ale po číslovkách два, три, четыре mají přízvuk na koncovce (два шагá, три часá).

Podílnost se vyjadřuje předložkou по. Číslovky 2, 3, 4 a 200, 300 – 900 se po ní kladou ve 4. pádě, ostatní číslovky ve 3. pádě, např. кáждý dostal něco (по двоим).